

عنوان مقاله:

کوه پیرآو (شیرین بانو) نماد کهن الگوی عشق و تولد دوباره، در شهر کرمانشاه

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فاطمه امیری کله جویی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

وحید مبارک - استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

خسرو و شیرین، مشهورترین اثر نظامی گنجوی، در ادبیات غنایی بازتاب چشمگیری داشته است به گونه که بعد از نظامی مورد تقلید بسیاری از شاعران نامی بوده است. مطالعه آثار نظامی از جمله خسرو و شیرین، بیانگر آن است که شاعر در توصیف وقایعی که در این حکایت به آنها پرداخته، به روایات تاریخی و فرهنگ عامه توجه داشته است، البته قدرت شاعری نظامی را نیز نباید دور از نظر داشت. آنچه در این حکایت قابل توجه است برخی اندیشه ها و کهن الگوهای نمادین است که بارزترین آنها مربوط به کهن الگوی تولد دوباره شیرین است، روح شیرین در کوه پیرآو (در کنار کوه بیستون حلول یافته است. همچنین شیرین عقیق ترین جلوه و نمود عشق، در روایات تاریخی و ادب غنایی است که می تواند نماد کهن الگوی عشق نیز باشد. پژوهش حاضر باتکیه بر نظریه یونگ و روش توصیفی-تحلیلی و انجام مصاحبه های متعدد با مردم کرمانشاه و بیان دیدگاه نظامی درباره عشق، این امر را به اثبات رسانیده است

کلمات کلیدی:

یونگ، کهن الگوها، خسرو و شیرین نظامی گنجوی، ادب عامیانه، کرمانشاه و بیستون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533228>

